

عنوان مقاله:

فراکتالها و نقش آنها در معماری

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی دشتی شفیعی - دکترای معماری و فوق تخصص شهرسازی از دانشگاه معماری و شهرسازی ونیز، آیتالیا 15 / 08 / 1355 ، مدیر گروه معماری و شهرسازی دانشگاه شمال و استاد دانشگاه معماری و شهرسازی دانشگاه ونیز آیتالیا (I.U.A.V. University Of Venice)

پیمان آذرباد - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی چالوس

خلاصه مقاله:

امروزه بحث بازگشت به طبیعت و الگوبرداری از آن به عنوان یکی از چالش های مهم در دنیا مطرح شده است. فرم های پایدار طبیعی و فراکتالی این قابلیت را دارند که با کمترین کمیت و مقدار، بیشترین بازدهی و کارایی را حاصل کنند. ساختمان های مهم گذشته و معماری بومی سراسر دنیا ، ذاتا دارای مشابهت های ریاضی هستند . مانند ساختار فرکتالی که در آن تعدادی ساختار قابل مشاهده در هر تراز از درشت نمایی و نیز در سطوح متفاوتی از لحاظ مقیاس با پیوندی قوی و محکم و بر اساس یک طرح مناسب ، به هم متصل شده اند . بر عکس ، ساختمان های مدرن دارای کیفیت فراکتالی نیستند ، مثلا در آنها نه تنها از مقیاس های بزرگ محدودی استفاده شده ، که این مقیاس های متفاوت هم به هیچ طریقی با هم اتصال پیدا نمی کند . در واقع ما می توانیم قانون طراحی نونوشته را ، در جهت دوری جستن از مقیاس های سازمان یافته فرکتال در آنها مشاهده کنیم . یک معمار با تقلید عملی خود به استفاده از نقوش طبیعی اعتقاد راسخ خود را به برتری هندسه طبیعت و ارگانیزم زنده ابزار می نماید. بهاین ترتیب مشاهده می گردد که هندسه فراکتالی از زمان شکل گیری هنر معماری به نوعی رایج بوده است و عناوین امروزی تحت نامهندسه فراکتالی، تعبیر جدید دوره معاصر اخیر است. همچنین هندسه فراکتالی با ریشه ای که در معماری دارد شایسته بررسی و توجه بیشتر می باشد .

کلمات کلیدی:

معماری ، فراکتال، طبیعت، الگو برداری، قابلیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505493>

